

СЪБУДИ СЕ И СЕ ОТТЪРСИ

Дейвид Уилкерсън

1 Септември 1984

„Събуди се, събуди се, облечи силата си, Сионе; облечи великолепните си дрехи, Ерусалиме, свети граде; защото от сега нататък няма да влезе в тебе необрязан и нечист. Оттърси от себе си пръстта; стани, седни Ерусалиме! Освободи се от връзките по шията ти, пленена дъщерьо сионова! Защото така казва Господ: Продадохте се за нищо; и ще бъдете изкупени без пари.” (Исая 52:1-3)

Тук е разкрито тъжното и болезнено видение на Исая относно онова, в което се е превърнала църквата. (Припомнете си, че Сион е нещо повече от древния Израел; той също така е и изкупените от Господ в този нощен час). Чуйте ужасното му описание за състоянието на Божия народ:

Сионовата дъщеря, преди чиста и красива жена, която е родила много синове, лежи като робиня в прахта, и с нея злоупотребяват необрязаните и нечистите. Дрехите и са разкъсани и тя вие от отчаяние, сграбчила оковите, които задушават гърлото ѝ.

Тя моли за три неща: 1. да бъде освободена бързо, 2. да не умре в робство и 3. да не я лишават от духовната ѝ храна. (Исая 51:18)

Враговете ѝ стояха наоколо, подиграващи се и хулещи Бог – надсмиваха ѝ се, че нейния Бог няма сила да я освободи от робството.

Две ужасни неща ѝ се случиха: първо, никой не се притесняваше за нея; второ, никой не можеше да я утеши. Собствените ѝ синове „лежат по всичките кръстопътища както антилопа в мрежа...” Според Исая тя беше абсолютно сама, без задаваща се помощ: „От всичките синове, които е родила, няма кой да я води; нито има, който да я държи за ръка.” (51:18)

В ръката си държеше чаша от треперене. Тя лежи в немилост, тъпкана в прахта от врага, който я потъпкваше своеволно. Тази, която беше родила Божиите съдове, сега беше омърсена и нечиста.

В жалкото си робство, в незадоволения си глад, в безпомощното си състояние, тя беше изпаднала в ступор. Беше загубила чувствителността си, летаргия беше обхванала душата ѝ. Тя беше толкова обърквана умствено, че само можеше да лежи в прахта, зашеметена и безсилна. Ако нещо не се случеше скоро, тя със сигурност би изпаднала в кома и би умряла като оковано във вериги животно.

Трагедията във всичко това е, че тази бедна, поробена Сионова дъщеря се беше продала в робство безплатно. Не я беше хванал никакъв сатанински търговец на роби, който да я беше отвел в робство против волята ѝ. Тя не беше победена от някаква страшна, невидима сила. Тя беше продала себе си в робство... безплатно! Чуйте мрачните думи на Исая: „Продадохте се за нищо!” (52:3)

Сега, нека започнем работа. За кого всъщност говори Исая? Коя е тази поробена дъщеря, която е била окована като животно и е била малтретирана толкова позорно?

Поробената дъщеря от Сион е всеки и всички, които смятат себе си за изкупени, но продължават да живеят в грях.

Това жалко същество е вярващия, който е окован с таен грях. Той е този, който носи укор на Божия дом като живее двойствен живот. Това е прелюбодееца, който си почива от греха за да облее олтара със сълзите си. Това е мъжа или жената, които са спечелили много души за Христос, но чиито духовен живот е бил пресушен от похот. Това са всички, които са оковани с неизоставен грях, хвърлени в отчаянието си по очи в прахта, гърчещи се от вина и тъпкани от врага, който ги кара да се предават на неговата воля и капризи.

Не може да има истинско освобождение от веригата на греха, докато не видим себе си като сионовата дъщеря – в прахта, окована, тъпкана, бавно потъваща в духовен ступор. Трябва да погледнем видението на Исая и да извикаме: „О, Господи, това съм аз! Аз съм окован! Дяволът ме тъпче. Нечист съм, чистата ми одежда е опръскана и разкъсана, и никой не е в състояние да ми покаже как мога да бъда свободен!”

Чрез пророк Исая Бог ни казва точно защо не можем да бъдем свободни, защо не получаваме освобождение от дългогодишните си грехове: „Продадохте се за нищо!” Братя, сестри, не е ли време да погледнем честно на онази управляваща ни страст, онзи грях, който все още ни поробва, грехът, към който продължаваме да се връщаме още и още?

Повечето християни, включително и служители, биха могли да станат могъщи и велики в Бог, ако не беше ЕДИН остатъчен, неизоставен грях. Един такъв трагичен пример е Дейвид Берг, основател на „Божите деца”. Той започна като съдружник в Teen Challenge в Хънтингтън Бийч, Калифорния. Той беше мощен проповедник и учител. Имаше харизма и добро познание върху Божието Слово. Отначало той беше посветен – плачеше за изгубените души, проповядваше Евангелието с вяност. Но Дейвид Берг (който по-късно промени името си на Моузес Берг) имаше тайна похот бушуваща в сърцето му. Тази похот в крайна сметка избухна в кръвосмешение със 7 годишната му дъщеря. Това го накара да изостави дългогодишната си съпруга и да започне да живее с много млади жени една след друга. Той беше обладан от демони. Неговият демон-водител Абрахим, му каза да започне онова, което той нарече „флиртуващ евангелизъм” – другото име на проституцията. Той въведе над 6000 млади момичета в проституцията. Днес той продуцира и произвежда отвратителни порнографски касетки. Той призна, че е бил обладан ден и нощ от демони на похот. Сега, напълно обладан, той е незадоволим. Той е опитвал прелюбодееяние, хомосексуализъм, садомазохизъм, кръвосмешение. Копнежът му е ненаситен.

Нека тази сърцераздирателна история ни служи като мрачно предупреждение! Трябва да погледнем честно и със страх от Бога нашия грях и да признаем истината: „Не получавам нищо от това! Това робство, това непрестанно задоволяване не ми дава нищо. Това е лоша сделка откъдето и да я погледнеш!”

Колко измамени сме от греховете си само! Грехът дава ли ни нещо добро? Има ли някаква възможна облага от него? Няколко мига или часа удоволствие? Но на каква цена? Безсънни нощи, непоносима вина, унищожителен физически камбанен звън в телата ни, страхът и ужасът от това да оскърбиш любящия Господ, смразяващото осъзнаване на това, че можем да се закачим, да станем безчувствени и да свършим в ступор, без начин да се освободим!

Сравнете удоволствието, което ви дава вашия грях с цялата цена, на която ви излиза. Винаги приключвате „на червено”. Докато истината не докосне душата ти, никога няма да получиш освобождение. Пророк Исая говори от името на Самия Бог: „Ти си в това робство за абсолютно нищо. Всичко това е напразно. Ти продаваш повече от евтино – продаваш за нищо!”

Ти си на пътя към победата, когато можеш да се събудиш за истината, че греха ти не си заслужава. Пътят на греха е безсмислен, безполезен и води до смърт. Не обвинявай Сатана за трудностите си. Той не може да продаде онова, което не притежава, така че той не е онзи, който ни продава за нищо. Ние правим това със себе си.

Когато Библията говори за „продаване за нищо”, това включва загуба на всичко. Това означава, че ако продължаваш да се отдаваш на греха си, евентуално ще ти коства всичко, което притежаваш. Сионовата дъщеря изгуби всичко: репутацията си, чистотата си, семейството си, надеждите си, бъдещето си, общуването си с Бог. Каква истина, с която трябва да се изправим лице в лице и да я разрешим: „Грехът ми не ми дава нищо. Аз продавам за нищо. И на всичкото отгоре ако продължа да греша, греха ми ще ми отнеме всичко, което имам. Не ми дава нищо, а ми взима всичко!”

Еврейската дума за „нищо” е „чинам”, което означава: „лишен от всякакъв смисъл и цел” или „да се поклониш или наведеш пред по-нискостоящ, за да му угодиш; да се отнесеш благосклонно към по-нискостоящ.”

Преди известно време един приятел служител ми довери: „Бракът ми е затвор. Жена ми не ме разбира, нямаме комуникация. Трябва да се изнеса от тази връзка, ако искам въобще някога да бъда щастлив! Срещнах красива, млада дама, която е духовна, мила и разбираща. Тя отговаря на всичките ми изисквания и напълно ме задоволява.” Този мъж се разведе с жена си, остави двете си прекрасни дъщери и се ожени за по-младата жена. Това решение му струваше служението. Не след дълго, новият му брак се превърна в пълна горчилка и се разпадна. Сега той е сам, продаващ застраховки. Той скърби по спомените за прекрасното си семейство. Той продаде всичко за нищо... и остана с нищо.

Моля да отбележите, че омърсената сионова дъщеря, лежаща окована и съсипана в прахта, не е Езавел или някое дете на дявола. Тя е тази, която „сте се нарекли с Израилевото име, които излязохте из Юдовия източник. Които се къннете в името Господно и си спомняте за Бога Израилев, но не с истина, нито с правда; защото наименоват се от светия град, и се облягат на Израилевия Бог, Чието име е Иеова на Силите” (Исая 48:1-2)

Помислете над това! Възможно ли е Бог да ни вижда в същата светлина когато продължаваме в греховния си инат? „Да, ти (все още) си Мое дете. Аз винаги ще те обичам, но ти се отнасяш коварно с Мен! Запушил си ушите си и си закоравил врата си. Станал си тази поробена дъщеря, окована и търкаляща се в прахта.”

Чувате ли думите Му да звънят в ушите ви: „Очистете се вие, които носите съдовете Господни” (Исая 52:11)? Виждате ли докъде сте стигнали – колко ниско, колко нечисти, колко втвърдени, слепи, объркани и близо до изпадане в подобен на пиански ступор сте отишли?

Има изход от греха и вход към пълното освобождение

Преди да сме готови за освобождение трябва да се случат две неща: трябва да си признаем, че сме тази нечиста, окована робиня; трябва да признаем пълната несъстоятелност на нашия грях. Тогава сме готови да бъдем освободени. Исая 52 глава е само за освобождението на тази жалка, поробена дъщеря от Сион. Това е картина на нашето освобождение от силата на греха. В тази глава имаме Божия отговор на цялото ни робство, на всички грехове.

Ще започнем с това:

I. Бог обича дори най-непокорните Си деца и не е решен да ги обвинява, а да ги освободи.

Чуйте любящите думи на нашия Баща, когато идва да освободи поробената Си сионова дъщеря: „Събуди се, събуди се, облечи силата си, Сионе; Облечи великолепните си дрехи” (Исая 52:1). Тук няма укор, няма осъждение, няма оттегляне на Неговата любов и милост. Бог никога не забравя или изоставя изпитващото болка, поробено дете. Когато измъчената сионова дъщеря извика: „Бог ме е изоставил”, Бог отговори:

„Но Сион рече: Иеова ме е оставил, и Господ ме е забравил. Може ли жена да забрави сучещото си дете та да се не смили за чадото на утробата си? Обаче те, ако и да забравят, Аз все пак няма да те забравя. Ето, на дланите Си съм те връзал: Твоите стени са винаги пред Мене.” (Исая 49:14-16)

Колко самотни се чувстваме в личните си опити да се отървем от всички грях. Колко често си мислим, че Бог ни е изолирал в яда Си и ни е оставил да се бием с врага съвсем сами. Мислим си, че Той ни е разгневен и ще ни съди. Но ние имаме Божието Слово, което казва обратното! Дадено ни е дълбоко и славно обещание: „Няма да те забравя... стените ти са пред мен завинаги...”

Думата за „стени“ тук е „чоума“, което буквално означава „свързан със стена“. Разбирате ли какво означава това? Бог ни казва, че той е свързан с нас в робството ни. Стените, които ни обграждат, са също Негови стени. Той чувства онова, което чувстваме ние. На новозаветен език – Той „ни състрадава в нашите немощи“.

Из цялата Библия виждаме Бог да свързва Себе Си към борбите на непокорните Си слуги. Това е една от най-утешителните и окуражителни картини, която ни е дадена за Неговата грижа към нас.

Помислете за Яков – много непокорно Божие дете. Той беше помазан служител, чиито грехове доведоха него и семейството му до дъното. При Ветил Бог му се откри свръхестествено. Точно тук той видя стигаща до небето стълба, по която слизаха и се качваха ангели. Той видя Господ и Го чу да говори – буквално: „Ето, Аз съм с тебе и ще те пазя, където и да идеш, и ще те върна пак в тая земя; защото няма да те оставя, докле не извърша това, за което ти говорих.“ (Битие 28:15)

Бог се свърза с Яков, поробения Си син, и обеща, че никога няма да спре да изпълнява думите Си към него: „А като се събуди Яков от съня си, рече: Наистина Господ е на това място, а аз не съм знаел. И убоя се и рече: Колко е страшно това място! Това не е друго, освен Божий дом, това е врата небесна.“ (Битие 28:16-17)

Двадесет дълги години последваха това чудесно преживяване – години на изпитания и скръб. Но Бог винаги беше свързан с Яков. След като напусна Ветил, Яков беше изпаднал в апатия, забравил славата на нощта си с Бог. Той беше станал студен, върна се към греховете си, беше пълен с похот. Бог му се яви и му каза: „Аз Съм Бог на Ветил... гдето Ми се обрече. Стани сега, излез из тая земя и се върни в родината си.“ (Битие 31:13). Бог казваше: „Помни как те докоснах. Спомни си всичките ти обещания към Мен. Върни се при олтара – върни се във Ветил.“

Вместо това Яков се установи в Сихем (Битие 33). На иврит Сихем означава две неща: „връщане“ и „място на бреме“. В Сихем той имаше всякакъв род проблеми. Домът му беше обезчестен: една от дъщерите му беше изнасилена, а синовете му извършиха убийство. Какво ужасно бреме! Въпреки това той нито веднъж не свърза проблемите си с това, че беше извън Божиата воля; че беше на грешното място заради непокорството си.

Ако бихме били там, как само бихме поправили Яков! „Господине, вие сте в тази каша поради непокорството в сърцето си. Не послушахте Бог! Погледнете срама и скръбта, които докарахте на себе си и на семейството си!“ Колко различно само се отнесе с Яков търпеливия ни Бог. Не му каза нито една дума за Сихем или за това, че беше вън от Божиата воля. Нито дума за всичката мръсотия, убийството и нечистотата. Никакъв укор. Никакво вменияване на вина. Никакво обвинение.

Вместо това Бог показва на Яков позитивен път към освобождението и свободата. „Стани... иди във Ветил“ (Битие 35:1). Той имаше всичкото право да му се скара: „Защо пренебрегна инструкциите Ми? Защо си толкова непокорен, толкова слаб? Защо отказваш да слушаш и да изпълняваш?“ Но Той не направи така. Той просто му каза: „Стани и отиди във Ветил.“ С

други думи: „Знаеш какво да правиш. Върни се при олтара – върни се към първата си любов.”

Този път Яков се отзова. Той се отърва от всичките си идоли, събра семейството си и се върна при Ветил. Там той беше възстановен и Бог се обвърза с него докато не спечели победата. Ние също сме призвани да оставим идолите си, да се облечем в нови дрехи и да се върнем към олтара на покаянието.

Яков не е единствения пример на Божията твърда вяност към децата Му. Помислете за възстановяването на Петър след ужасния му грях. Какво по-лошо от това да се отречеш от нашия Господ? Беден, препъващ се, падащ, страхуващ се, Петър – в лодката, ловящ риба, опитващ се да утеши гузната си съвест. На брега беше Този, от когото той се отрече. Исус не го обвини. Той накладе огън, сготви риба и извика Петър: „Ела да ядеш.” Без да се бави Петър скочи от лодката и се затича към Него. Той не мислеше да казва на останалите, които бяха с него: „Много ме е срам от онова, което направих. Не заслужавам любовта Му толкова скоро. Някой друг да отиде.” Сърцето на Исус не се беше променило към Петър. Той първо искаше да го нахрани, да задоволи личния му глад. Колко трогателно. Не беше така: „Ела и бъди осъден”, а „Ела, вечеряй, празнувай с Мен.”

Исус ни призовава: „Ела и вечеряй”

Възлюбен християнино, предал ли си Господ? Постъпил ли си така въпреки Божията благодат? Живееш ли като роб в прахта? Страх ли те е от Божия гняв? Объркан ли си защото си мислиш, че Бог иска реванш? Тогава виж примера на Спасителя тук: „Ела и вечеряй.”

След като Господ нахрани Петър, той любящо му показва корена на неговия проблем. Като че Исус му каза: „Петре, Аз се радвам на приятелството ти. Вече ти простих. Няма за какво да се чувстваш виновен. Но се притеснявам за теб. Искам да те освободя напълно. Нека ти покажа корена на твоя проблем.” „А като позакусиха, Исус казва на Симона Петра... любиш ли Ме повече отколкото Ме любят тия?” (Йоан 21:15)

Това беше брадва, опряла корена. Истинският проблем на Петър през цялото време беше гордостта. Преди да падне, Петър мислеше, че е някой много свят, благочестив, пълен с мъдрост и с характер. Помните ли как се хвалеше: „Дори тия да те предадат – аз няма да те предам!” Той искрено вярваше, че обича Господ повече от останалите ученици. Считаше себе си за малко по-трезв, по-честен, по-ревностен, по-заинтересован от Божието царство.

Точно в такива обстоятелства Бог позволява на греха да служи на святата Му цел. Той ще остави християнската гордост да бъде жестоко изпитана чрез съкрушителни изкушения. Човешката гордост ни дава лъжлива смелост в лицето на изпитанията. „Това не може да ме нарани – казваме ние – аз не правя такива неща. Няма проблем”. Когато упованието ни е в нас самите, а не в Господ, ние сме обречени да паднем. Петър падна – дълбоко и лошо! По-лошо от всички останали.

Вярвате или не, Петър беше най-близо до победата в момента непосредствено след като падна – ходещ по онези юдейски хълмове, плачещ в разкаяние и унижение, казващ си: „О, да, аз съм великия Петър – скалата. Аз бях онзи свят Божий мъж, който си мислеше, че не може да сгреша! По-чист, по-свят от всичките ми приятели. Вижте ме сега – извърших грях, по-черен и по-грозен от всичките проститутки, които спечелих за Христос!”

Бог беше засегнал корена! Петър вече можеше да спре да се доверява на себе си и да се заеме с това да храни Божиите овци. В това време на изпитания, Христос се беше съединил с Петър и стоеше с него зад стените му и с чиста любов и милост го беше спечелил обратно за Себе Си.

Какво послание иска да даде Господ на поробената Си сионова дъщеря? Отмъщение? Гняв? Съд? Не! Той няма да добави скръб на тази жена с разбито сърце, виеща и изпитваща болка, лежаща в прахта. Той по-скоро ще избере да я утеши с тези думи:

„Колко са прекрасни върху планините Нозете на онзи, който благовестува, който проповядва мир! Който благовестува добро, който проповядва спасение! Който казва на Сиона: Твоят Бог царува!” (Исая 52:7)

Божии хора, ето го посланието към всички наранени, разбити, поробени Господни деца. „Ето гласът на стражите ти издигат гласа си, всички възкликват; защото ще видят ясно с очите си как Господ се връща в Сион. Възкликнете, запейте заедно, запустели ерусалимски места; защото Господ утеши хората Си, изкупи Ерусалим.” (Исая 52:8-9)

Бедна, поробена дъщеря – събуди се! Все още си обичана. Продаде себе си за нищо; ще бъдеш и изкупена за нищо – безплатно, само по благодат. Каква добра новина! Оковите ти ще паднат. Отново ще пееш и викаш от радост. Ще ти дадат нова дреха. Ще бъдеш възстановена. Бог те възстановява като невяста за Сина Си.

II. Поробената сионова дъщеря никога няма да бъде освободена, докато самата тя не вземе власт в името на Господ.

Поробената дъщеря от Сион трябва да се отърси, да се изправи от мръсотията, да отърси оковите си и да заеме полагащото ѝ се място – седяща с Христос в небесни места. „Отърси от себе си пръстта; стани, седни Ерусалиме! Освободи се от връзките по шията ти, пленена дъщерьо сионова!” (Исая 52:2)

Събуди се, отърси се и се облечи в Божията сила. „Сила” на иврит е „оуе”, което означава: „смелост”, с дързостта, с която лъва се изправя, реве, разтърсва гривата си и показва силата си.

Тази грешна, поробена дъщеря е много обичана от Господ. Но тя ще умре като робиня, ако не направи нещо за себе си. Нищо не подсказва, че веригата е заключена. Няма невидима сила, която да я приковава. Тя е свободна да си тръгне от робството по всяко време, да се облече в красива дреха от святост и да се върне на законното ѝ място в Христос на трона. Бог

умолява поробените си деца: „Събуди се за отговорностите си! Оттърси всички тези фалшиви идеи, че не можеш да се откъснеш от греха!”

Бог никога не ни кара да направим невъзможното. Би ли ни накарал Той да премахнем окови, които са заключени и от които е невъзможно да избягаме? Би ли ни казал да се изправим и да излезем от мръсотията, ако нямаше силата да го направим? Бог казва, че сме свободни – грехът няма власт над нас! Ако сме поробени от грях, това е защото отказваме да се изправим и да си тръгнем от него.

Не казвай: „Безпомощен съм. Нямам сила да устоя.” Това просто не е истина. Ти имаш цялата сила на Бог и всички небесни сили на твое разположение. Откритата Божия ръка е вътре в теб. Това е истината и трябва да я приемеш:

„Понеже Неговата божествена сила ни е подарила всичко що е потребно за живота и за благочестието” (2 Петрово 1:3)

„А на Този, Който, според действащата в нас сила, може да направи несравнено повече, отколкото искаме или мислим” (Ефесяни 3:20)

Изправи се, отдалечи се от греха и се приближи към радостта

Изкупените от Господ трябва да се върнат и да оставят всички идоли преди да дойде някаква радост. „изкупените от Господа ще се върнат и ще дойдат с възклицание в Сион. Вечно веселие ще бъде на главата им” (Исая 51:11)

Бог каза: „Ти отиде в Египет със собствени сили. Продаде себе си за нищо. Сега се оттърси, изправи се и се върни.” „Оттеглете се, оттеглете се, излезте от там. Не се допирай до нечисто; излезте изсред него” (Исая 52:11). Това е ключът към победата и той не може да бъде избегнат! Аз съм отговорен, чрез Божията сила в мен, да се отдалеча от греха си. Няма извинения. Няма отлагания. Трябва да се преместя! Трябва да се върна!

Това е смисъла на Кръста – смъртта на Кръста. Христос отиде преди мен, разчупи силата на греха. Не мога да считам себе си за мъртъв, възкресен и възнесен, докато не премина в покорството. Пробивът към славата, към веселото пеене, към изцерението и възстановяването, идва само след като взема окончателно решение да оставя всичките си идоли и да последвам Христос. „Защото сами те оповестяват за нас какъв достъп имахме при вас, и как сте се обърнали от идоли към Бога, за да служите на жив и истинен Бог.” (1 Солунци 1:9)

Чакаш ли някой да дойде да те събуди, да те оттърси и чудотворно да те издърпа от прахта? Бог не изведе Израел от Египет на ангелски крила. Той отслаби враговете им, отне цялата сила и власт на Фараона, тогава им каза да станат и да излязат. Бог не толкова ги направи силни, колкото направи враговете им слаби. На Кръста, Христос съблече Сатана от силата му над вярващите. Петата Му смаза змийската глава. Бяхме освободени – от нас зависи да приемем тази свобода и да вървим!

Сионовата дъщеря принадлежи на небето, седнала с Христос в дреха от святост. Коя е най-голямата пречка пред свободата ѝ? Не е дявола. Не са оковите, които я държат. А е нещо почти невероятно. Тя е държана в робство, защото чака някой да я изправи, да изтупа прахта от нея, да махне веригите и да я облече.

Точно заради това толкова много християни никога няма да бъдат освободени от оковите си. Те чакат някой да положи ръце на тях и да изгони слабостите им. Те искат Бог свръхестествено да ги избави от робството им, без никакво усилие от тяхна страна. Можеш да се молиш колкото си искаш: „Господи, освободи ме! Извади ме от тази ужасна дупка!“ Но нищо няма да се промени докато не се събудиш, отърсиш, надигнеш и не си тръгнеш от греха!

Веригата ти не е държана от демон. Господ е готов, държи ти красива дреха от чистота. Всичко, което Той иска от теб е това: „Стани! Отърси се! Излез свободен, това е по духовните ти сили. Ела и заеми мястото си до Мен в небето. Върни се и бъди изцерен. Ела, радвай се, пей, бъди помирнен.“

III. Пробивът към пълно освобождение идва в момента, в който проумеем кои сме в Христос!

Бог ни казва: „Събуди се за силата си.“ Погледнете още веднъж поробената дъщеря. Как ще бъде освободена тя? Просто чрез откровение за това коя всъщност е тя. Нищо повече. Тя ще бъде свободна в момента, в който раздвижи даровете, които са в нея. Тя лежи там, кърви, боли я, в окови е, когато идва глас от небето: „Събуди се, дете. Ти си силна в Господ. Можеш да си тръгнеш!“ Не ми казвай, че си просто едно слабо мъничко агънце. Ти си агне с природа на лъв, с рев на лъв, с лъвска сила и мощ. Нищо чудно, че Сатана бяга. Представи си легион демони приближаващи се към едно от тези надарени със сила агнета. „Внимавайте! Един от тях може да накара хиляди от нас да се разбягат. Десет от тях могат да изгонят десет хиляди като нас.“

Събуди дарът на Святия Дух! Дадена ти е сила над всичките сили на врага. Това е трагедията на онези християни, които продължават да живеят като жертви на греха – те са слепи за силата в тях. Сатана би искал те да виждат себе си като Самсон – голи и остригани от всичката сила и мощ поради някакъв компромис. Това е старозаветна теология. Това е лъжата, която държи толкова много християни в робство. Те виждат как похотта им ги води, като че са слепи, безпомощни слуги.

Не е така! Може би в момента си хванат от грях, но ако се покаеш и Му повярваш изцяло, все още си могъщ в силата на Святия Дух. О, само ако можеше църквата на Исус Христос да чуе и разбере какво казваше Бог на Исая:

„Събуди се! Използвай силата, която имаш!

Стани от прахта! Ти си изкупен!

Необрязани или нечисти хора повече няма да се докосват до святите Ми неща!

Оттърси се от слабостта и апатията!

Спомни си кой съм Аз, спомни си ти кой си!”

Стани и седни чрез вяра в победата в небесни места!

Не трябва да оставаш в оковите си нито час повече! Ти беше освободен – вземи свободата си!

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 1984 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[Awake and Shake](#) / [Събуди се и се оттърси](#)